

2026/05/31 – Πεντηκοστής

«ο διψών ερχέσθω προς με»

Εκτός από τη φυσική γέννηση, υπάρχει και η πνευματική.

Οι φυσικοί πατέρες μάς δίνουν τη γέννηση. Γεννιόμαστε όμως θνητοί. Από τη στιγμή της γέννησης, δραστηριοποιείται η τάση για τη φθορά. Φθίνουν τα κύτταρα του ανθρώπου. Οδηγούνται δηλαδή προς τον θάνατο. Η Βιολογία προσυπογράφει τούτη την πραγματικότητα.

Το κύτταρο του ανθρώπου, από τη γέννησή του, εμπεριέχει τον θάνατο. Αρχίζει αμέσως να πεθαίνει.

Θνητή λοιπόν η ζωή μας η φυσική. Και ο θάνατος τούτος είναι αποτέλεσμα της αμαρτίας. Αν δεν υπήρχε αυτή, ο άνθρωπος δεν θα πέθαινε. Η φυσική μας γέννηση επομένως, συνδέεται με την πτώση του ανθρώπου. Με την αμαρτωλότητα. Και τη θνητότητά του.

Χρειάζεται μια άλλη γέννηση. Και αυτή θα προέλθει από άλλους πατέρες. Και όχι τους φυσικούς.

Μιλούμε για τους πνευματικούς μας Πατέρες. Και η γέννηση τούτη, θα έρθει από μια άλλη μήτρα. Την Εκκλησία. Γι' αυτό και η εκκλησία ονομάζεται μητέρα. Και δεν είναι απλώς ο χώρος όπου γινόμαστε καλύτεροι. Όπου βελτιωνόμαστε ηθικά. Είναι ο χώρος, όπου γεννιόμαστε ξανά.

Η φυσική οικογένεια είναι ο χώρος που ο καθένας μας παίρνει τη δική του ταυτότητα.

Στην Εκκλησία παίρνουμε μια ταυτότητα ελεύθερη. Υπάρχουμε, διότι ελεύθερα συγκατανεύσαμε στην ύπαρξή μας αυτή.

Η οικογένεια μάς δίνει την ταυτότητά μας με τρόπο αποκλειστικό. Αποκλείει όλους εκείνους που δεν ανήκουν στην ίδια οικογένεια.

Στην Εκκλησία παίρνουμε μια ταυτότητα, η οποία περιλαμβάνει όλους τους άλλους. Γινόμαστε έτσι, όλοι αδελφοί. Ανεξάρτητα από την οικογένεια. Τη φυλή. Το έθνος όπου ανήκουμε.

Τούτη η ταυτότητά μας, παρέχεται με το Βάπτισμα. Συντηρείται με τη Θεία Ευχαριστία. Με τη Λειτουργία που τελούμε στην Εκκλησία.

Οι Πατέρες λοιπόν είναι εκείνοι που μας ξαναγεννούν στην κολυμβήθρα του Βαπτίσματος. Και μας τρέφουν με τη Θεία Ευχαριστία.

Τούτη η πραγματικότητα μας φέρνει «εις νομάς σωτηρίους». Και ο καθένας συναντάται πλέον πιο συγκεκριμένα με τον ίδιο τον Χριστό. Εκείνος καλεί όλους τους διψασμένους λέγοντας: «ο διψών ερχέσθω προς με». Ο στόχος; Σαφέστατος. «Και πινέτω».

Το νερό τούτο το πνευματικό, προσφέρεται από τον Χριστό μέσα στην Κιβωτό της Σωτηρίας, δηλαδή την Εκκλησία.

Έτσι, η Θεία Χάρη διαχέεται στους πιστούς. Στα αδέλφια τα πνευματικά. Παρέχει δε ταυτόχρονα όλα τα δώρα του Αγίου Πνεύματος. Την αγάπη. Τη χαρά. Την ειρήνη. Και όλα εκείνα που έχει ένας χαριτωμένος άνθρωπος. Κάτι που σε όλους μας προσφέρεται.

Ο Χριστός μας περιμένει.

+ о п. Г.